

Predmet: Ključ – Kamičak (opt. Marko Pauković i Dragan Bajić)

Viši sud u Beogradu – Odeljenje za ratne zločine

Broj predmeta: K. Po2 6/2017

Krivično delo: ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz čl. 142 st. 1 KZ SRJ u saizvršilaštvu, u vezi sa čl. 22 KZ SRJ

Glavni pretres: 22.11.2017.

Izveštaj: Marina Kljaić, posmatrač FHP-a

Sudsko veće je 13. oktobra 2017. godine donelo rešenje kojim je, na osnovu člana 416 ZKP-a, odbacilo optužnicu jer u vreme njenog podnošenja nije postojao ovlašćeni tužilac. Naime, ranijem Tužiocu za ratne zločine funkcija je prestala 1. januara 2016. godine, a novi tužilac je na funkciju stupio tek 31. maja 2017. godine. Optužnice protiv okrivljenih podignute su 26. maja 2016. godine, dok je izmenjena, jedinstvena optužnica podneta 28. juna 2016. godine. One se stoga smatraju kao optužnice koje nije podigao ovlašćeni tužilac, jer u vreme njihovog podizanja nije bilo ni Tužioca za ratne zločine, niti vršioca te funkcije.

Nakon stupanja na dužnost novog Tužioca za ratne zločine, podnet je predlog da se ovaj krivični postupak nastavi.

Stoga je, na današnjem glavnom pretresu, veće donelo rešenje da se krivični postupak po optužnicama Tužilaštva za ratne zločine KTO 6/16 protiv Dragana Bajića i KTO 7/16 protiv Marka Paukovića, obe od 26. maja 2016. godine, nastavi tako što će se nastaviti dokazni postupak.

Glavnom pretresu prisustovao je i prof. dr Zoran Stanković, koji je angažovan kao stručni savetnik okrivljenih iz oblasti medicine.

Ispitivanje sudskog veštaka medicinske struke Branimira Aleksandrića

Sudski veštak ostao je u svemu pri ranije datom nalazu i mišljenju. Objasnio je da je svoj nalaz i mišljenje zasnovao na dokumentaciji koja se nalazi u spisima predmeta, među kojom nije bilo fotodokumentacije sa uviđaja. Što se tiče postojanja razlika u opisu povreda žrtava datih u optužnici i medicinskoj dokumentaciji, naveo je da ona zaista postoji, ali da se on nije obazirao na navode iz optužnice nego na medicinsku dokumentaciju. Takođe, za razlike u u nalazima o povredama žrtava koje su utvrđene prilikom prvog pregleda leševa i nalazima sa obdukcije nakon ekshumacije, objasnio je da su neke od povreda mogle nastati i post mortem. Tako je u odnosu na povrede koje je zadobila žrtva Džemila Behar, prilikom spoljašnjeg pregleda njenog tela tokom uviđaja navedeno da ima jednu povredu više nego što je to navedeno u obdukcionom zapisniku rađenom nakon ekshumacije. Radi se o strelnoj rani levog ramena, koja nije konstatovana prilikom obdukcije. Veštak je objasnio da je to normalno, jer se radi o povredi mekih tkiva, koja su do momenta ekshumacije istrulila, pa više nije ni bilo moguće konstatovati postojanje takve povrede. Isti je slučaj i sa povredama žrtve Safete Behar, jer se zbog truležnih promena mekih

tkiva neke rane kasnije nisu mogle konstatovati. Objasnio je kako je u svom nalazu utvrdio pravac kojim se pružaju kanali rana lica, donjeg dela stomaka i butine koje je ova žrtva zadobila. Opisao je da je kanal rane zadobijene od projektila u obliku levka, koji se širi od ulazne prema izlaznoj rani, gde je rana i najšira, i da na njenom izlazu nastaju najveća oštećenja. Pri prvom pregledu leša utvrđeno je da je žrtva zadobila ranu u levom delu stomaka. Prilikom obdukcije utvrđeno je da je žrtva zadobila višestruki prelom karlice u desnom delu, pa je na osnovu toga zaključio da je ulazna rana bila na levoj a izlazna na desnoj strani žrtve. Stoga je zaključio i da je žrtva bila okrenuta levom stranom tela prema osobi koja je na nju pucala. Kako se u istom pravcu pružaju i ostala dva kanala zadobijenih rana, zaključio je da je na ovu žrtvu najverovatnije pucala ista osoba. Nije mogao na pouzdan način da utvrdi da li su te povrede nanete pojedinačnom ili rafalnom paljbom. Zaključio je da se radi o prostrelnim ranama, jer prilikom ekshumacije nigde nisu pronađene čaure. Na pitanje zašto prilikom prvog pregleda tela nisu konstatovane izlazne rane, veštak je naveo da to može biti posledica neiskustva lekara koji je vršio pregled. Ponovio je da je taj nalaz veoma štur, kao i da je iz načina sastavljanja istog jasno da ga nije pisao lekar koji je patolog. Zaključio je da su žrtve ubijene na mestu gde su i pronađene, imajući u vidu da je oko njihovih tela bila velika količina krvi. O razlikama koje postoje u opisu položaja tela žrtava između zapisnika o uviđaju i zapisnika o prvom pregledu leševa, objašnjava da je mogla nastati ako je lekar, koji je došao prvi, možda neko telo pomerio.

Stručni savetnik imao je primedbu na nalaz veštaka, u odnosu na dati visok stepen verovatnoće načina nastanka povreda. Obzirom da je nalaz dat na osnovu veoma šturih nalaza koji se nalaze u spisima predmeta, smatra da bi taj stepen verovatnoće trebao biti manji. Međutim, na pitanje postupajućeg zamenika tužioca, stručni savetnik je potvrdio da je nesporno kako je kod svih žrtava smrt nastupila kao posledica povreda koje su nanete vatrenim oružjem.

Sledeći glavni pretres zakazan je za 13. decembar 2017. godine sa početkom u 09:30 časova, uz napomenu predsednice veća da se stranke sprema za iznošenje završnih reči.